

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAŁGORZATA KRASNODEBSKA - TOMKIEL

DIH-74- 123/(17)/10/CS

Warszawa, dn. 23 grudnia 2010 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 108/2010

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy JANISZ Sp. z o.o. z siedzibą w Giecznie do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego o numerze 0609/10/3447, niespełniającego wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 97/2010 z dnia 28 października 2010 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 22 listopada 2010 r. przedsiębiorca JANISZ Sp. z o.o. z siedzibą w Giecznie (dalej: Przedsiębiorca lub Strona) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 97/2010 z dnia 28 października 2010 r.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowany, niezależny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego S. A. w Płocku (protokół z badań nr 935/2010), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

stwierdził, że pobrana w dniu 26 lipca 2009 r. u Przedsiębiorcy, próbka podstawowa oleju napędowego o numerze 0609/10/3447, nie spełnia wymagań jakościowych określonych w §1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. Nr 221, poz. 1441), dalej: „rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych”, w zakresie parametru – zawartość siarki. Wynik badania tego parametru w próbce wyniósł 38,5 mg/kg przy wymaganiach jakościowych max. 10 mg/kg.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego o numerze 0609/10/3447, w wysokości 1038,22 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego. Strona podniosła zarzuty naruszenia przepisów postępowania administracyjnego tj. art. 7 w zw. z art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisów prawa materialnego tj. art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto Strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z załączonych do wniosku dokumentów, w postaci sprawozdania z badań nr 8807/01/2010 z dnia 24 sierpnia 2010 r. oraz wyników doświadczenia przeprowadzonego w Laboratorium Paliw Płynnych w Koluszkach z dnia 10 września 2010 r.

Pismem z dnia 26 listopada 2010 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 97/2010 z dnia 28 października 2010 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu

administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego.

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego, były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowany, niezależny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego S. A. w Płocku (protokół z badań nr 935/2010), które wykazały, że pobrana w dniu 26 lipca 2009 r. u Przedsiębiorcy, próbka podstawowa oleju napędowego o numerze 0609/10/3447, nie spełnia wymagań jakościowych określonych w §1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, w zakresie parametru – zawartość siarki. Wynik badania tego parametru w próbce wyniósł 38,5 mg/kg przy wymaganiach jakościowych max. 10 mg/kg.

W kontekście przedstawionego wyniku badania, poza sporem pozostaje fakt, iż oferowany w dniu kontroli olej napędowy nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych w zakresie parametru zawartość siarki.

Odnosząc się do treści wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 22 listopada 2010 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykażą, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany Przedsiębiorca. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty

stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W kontekście powyższego, podniesiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zarzut naruszenia przepisu art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania administracyjnego tj. art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy zauważyć, że zgodnie z art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z dyspozycji cytowanego przepisu Strona wywodzi niesformułowaną w nim tezę, iż jedynie na organie administracji ciąży obowiązek realizacji zasady prawdy obiektywnej. Ze stanowiskiem takim nie sposób się zgodzić. Strona postępowania nie jest bowiem całkowicie zwolniona z obowiązku współdziałania z organem administracji w realizacji przedmiotowej zasady. Z jednej strony ma ona prawo żądania przeprowadzania przez organ dowodów przez nią wskazanych, a z drugiej strony na stronie spoczywa ciężar wskazania konkretnych faktów i zdarzeń, z których wywodzi ona dla siebie określone skutki prawne. Podobnie, obowiązek współdziałania spoczywa na Stronie w sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Za słuszny w takim przypadku, należy przyjąć wskazywany w doktrynie pogląd, że przy bierności strony, niedopuszczalne jest założenie, że cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy

administracji, spoczywa na tych organach (por. wyrok NSA z dnia 20 maja 1998 r. w sprawie sygn. I SA/Ka 1605/96, a także wyrok NSA z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie sygn. I SA/Ka 10/2000). Z kolei odwołanie się przez Stronę do tezy wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1981 r. (sygn. SA 234/81, ONSA z.1/1981, poz. 23) – „zaniechanie przez organ podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego, zwłaszcza gdy strona powołuje się na określone i ważne dla niej okoliczności, jest uchybieniem przepisom postępowania administracyjnego, skutkującym wadliwością decyzji”, należy uznać za działanie nieprzystające do stanu faktycznego w niniejszej sprawie, a tym samym chybione. W toku postępowania poprzedzającego złożenie pismem z dnia 22 listopada 2010 r. wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona nie powoływała się bowiem na żadne „określone i ważne dla niej okoliczności”, pomimo pouczeń nie korzystała z przysługującego jej prawa w tym zakresie. Jednocześnie zarówno inspektorzy reprezentujący Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi, jak i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w toku prowadzonego postępowania, dopełnili wszelkich czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego. W trakcie kontroli w dniu 2 sierpnia 2010 r., Stronę poinformowano o wyniku badania próbki podstawowej, przekazano jej protokół z badań nr 935/2010, a także poinformowano o możliwości zbadania próbki kontrolnej. Z możliwości tej, Strona nie skorzystała. Pismem z dnia 22 września 2010 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego o numerze 0609/10/3447. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje mu, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Także i w tym przypadku, Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

W kontekście powyższego, podniesiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zarzut naruszenia przepisów postępowania administracyjnego tj. art. 7 w zw. z art. 77 § 1 i art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za bezzasadny.

Do kwestii złożonych przez Stronę wniosków dowodowych, w postaci sprawozdania z badań nr 8807/01/2010 z dnia 24 sierpnia 2010 r. oraz wyników doświadczenia przeprowadzonego w Laboratorium Paliw Płynnych w Koluszkach z dnia 10 września 2010

r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odniósł się w odrębnym rozstrzygnięciu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 97/2010 z dnia 28 października 2010 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wiceprezes

Małgorzata Kozak

Otrzymuje:

JANISZ Sp. z o.o. z siedzibą w Giecznie, reprezentowana przez Adwokata Krzysztofa Ways - Kancelaria „Cieślak, Ways i Wspólnicy” Sp.k., Al. Jerozolimskie 123a, 02-017 Warszawa.